

Tartalom

Nagyboldogasszony ünnepén	1
Laude, cantate! XVI.	
A barokk orgonamuzsika	2
Családfesztivál 2012.	3
Itt jártam	
Fekete Madonna zarándokvonat.....	4
A keresztség:	
Részesedés krisztus feltámadásában	6
Hittantábor,	
az iskolai hittanóráink koronája	7
Nyári élmények	8-9
Hajós virrasztás a Dunán	10
Jó volt olvasni!	
D. Bencze Erzsébet: Üvegharang ...	11
Beszélgetés Balasi Istvánnal és Bokor Zoltánnal.....	12
Egyházmegyei ministránstábor	13
Anyakönyvi hírek	14
A Mindszenty Gimnázium egykori tanítványainak újmiséje	14
Szent Brigitta	15
Plébániai hírek	16

Nagyboldogasszony ünnepére

Talán a mai ember számára egy-egy Mária-ünnep, Máriával kapcsolatos hittitok idegenül hat. Oly sok természetfeletti vagy avittnak érzett dolog vegyül ezekbe! Nem segít ezen a sok furcsaság sem, amit a népi valóság Mária-tiszteletében tapasztalunk néha. Miért van szükség vallásunkban a Mária-tiszteletre? Mi értelme van? Mit tanulhatunk belőle?

Ha lehántjuk az esetleges túlzásokat, visszasságokat a Mária-kultuszról, sok fontos tanulságot találhatunk.

Először is észrevehetjük, hogy Mária személye sohasem szerepel egyedül, önmagában, hanem mindig Jézussal kapcsolatban. A szentmisében, ami minden liturgia forrása és csúcspontja, soha nem szólítjuk meg közvetlenül Máriát, sohasem hozzá fordulunk, hanem az Atyához Jézus által a Szentlélekben. Mária Istennel való kapcsolatában fontos nekünk.

Úgy áll előttünk, mint mintakép, aki megvalósította az emberség teljességét, mintegy élénk élte azt, hogy mit is jelent embernek lenni. Ugyanazt a hivatást teljesítette be, amit mindannyian kaptunk. Hivatást, isten- és emberkapcsolatot. Mindezt tulajdonképpen igazolja Isten az-za, ami a mennybevitel ünnepének lényege: Máriát testestül-lelkestül a mennybe veszi. Mária élete tehát igazi emberségre tanít minket.

Francois Varillon írja: „Mária a hívő ember példaképe, aki önmaga teljes megvalósításához csak a szeretet ajándéka által jut el, amit a teológia Kegyelemnek nevez.” Krisztus ez az adott Ajándék, Mária az elfogadó. Mária arra tanít, hogy életünk elfogadás, mindannak elfogadása, amivel Isten meg akar ajándékozni bennünket, végeredményben saját magával. Elfogadás itt annyit jelent, mint befogadás: Isten életünkbe költözését, aki előtt megnyitjuk bensőnk kapuját, ahogyan Mária Jézus előtt.

Mária életében, az ő Szeplőtelen Fogantatásában, aztán az angyali üdvözlésben világosan megjelenik az a csodálatos dolog, amit Szent János apostol így ír le: Isten előbb szeretett minket. Eleve szeretett lények vagyunk, akiket Isten kegyelme, teremő ereje ölel körül feltétel nélkül, anélkül hogy kiérdemelnénk. Ha Mária életére tekintünk, megláthatjuk, hogy milyen az Isten.

„Mária egymaga az egész Egyház, amikor igent mond Istennek. Az Egyház elsősorban nem intézmény, hanem Jézus Krisztus befogadása és azoknak a közössége, akik Jézus Krisztust befogadják.” Mária megmutatja, hogy Isten lakóhelye az emberek között van. „Aki az Egyházat szereti, az Istennek felénk való közeledését szereti, azt a sietséget szereti, amellyel az Úr felénk szalad, hogy magával vigyen és életében részesítsen bennünket.” (Varillon) Mária ezt a részesedést éli meg Isten belső életében. Isten az, aki felénk jön, hogy nálunk vegyen lakást.

Csak ezt látva és megélve lehet az életünk gyümölcstermő. Hasonló ez az anyasághoz, amit Mária is megél Jézussal kapcsolatban. Nem vélet-

(folytatás a 2 oldalon ⇨)

(⇨ folytatás az 1. oldalról)

lenül mondja Szent Ferenc atyánk, hogy nekünk is olyan-ná kell lennünk, mint Máriának, és a világra kell szülnünk Krisztust az életünkkel. Láthatóvá kell tennünk őt az emberek között.

Akkor tekintünk Máriára helyesen, ha engedjük, hogy élete mindezekre indítson bennünket. Hogy eltanuljunk tőle elfogadást, hűséget, önátadást – mindazt, ami ahhoz kell, hogy valóban emberek lehessünk. Hogy engedjük, hogy Istenhez vezessen bennünket – vagy Istent vezesse

hozzánk, ahogyan egy gyönyörű görög körmeneti ének mondja:

„Sion, díszítsd föl nászod termeit,
öleld királyod, Krisztusod,
karodba vedd Szűz Máriát,
hisz ég kapuja ő,
dicső, új fény királya van kezén.
Itt áll a Szűz, vezetve kis fiát,
ki hajnal csillagát előzte meg.”

Fr. Kardos Csongor OFM

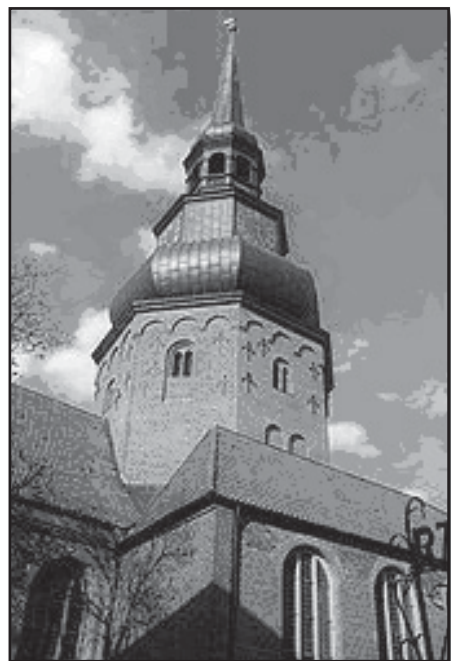
Laudate, cantate!

XVI. rész – barokk orgonamuzsika/Lübeck

Hosszabban időzve a barokk orgonamuzsika területén, nem hagyhatjuk ki **Vincent Lübeck** német orgonista és zeneszerző munkásságát. Már életében nagy hírnévre tett szert: orgonistaként, zeneszerzőként, tanárként is példakép volt. Egy kisvárosban született, 70 km-re Brémától, 1654-ben. Apjától nemcsak nevet, hanem zenei fogékonyságát is örökölte. Édesapját azonban hamar elveszítette, s anyja újra férjhez ment. Förckelrath, a pópapa, lett Vincent első orgonatanára is egyben.

21 évesen már jelentős állást kapott a St. Cosmae et Damiani (Szent Kozma és Damján) templomban, amely az észak-német Stade városban található. Ennek tornyát láthatjuk a képen.

Lübeck 18 éven keresztül szolgált itt. Mikor átvette az állást, feleségül vette elődjének lányát, Susanne Beckert. Ez

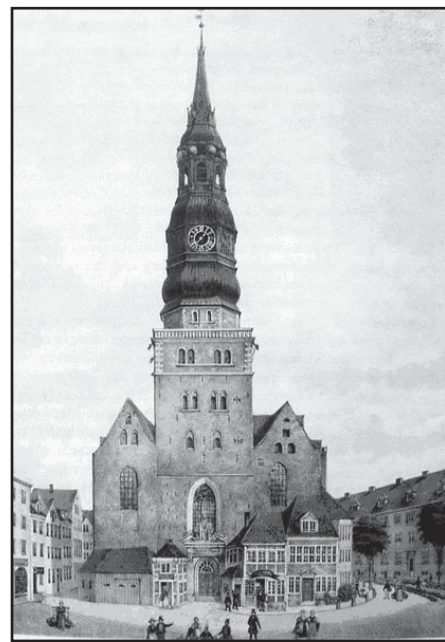

megfelelt az észak-német városok akkori szokásainak. A templom orgonáját a kor ünnepelt orgonaépítője, **Arp Schnitger** készítette, s ez rangot adott az épületnek. Sajnos nem sokat tudunk a zeneszerző itteni tevékenységéről, de az a két műve, amit datálni tudunk, itt született. Két kantátáról van szó, amiket 1693 novemberében írt.

Idővel szakmai tudásának híre anynyira elterjedt, hogy Hamburgba hívták a St. Nikolai (Szent Miklós) templomba. 1702-ben került ide, s ezután új helyre már nem is költözött, élete végéig itt maradt. Stade-beli állását pedig egyik fia, Peter Paul vette át.

Hamburg az egyik legnagyobb város volt Németországban, nagymúltú orgonaművészettel. A már korábbi cikkekben említett szerzők közül is többen működtek itt (Sweelinck, Praetorius, Weckmann, Reincken). Közülük már csak Reincken élt, mikor Lübeck megérkezett Hamburgba. A városban több templom is épült, de a legjelentősebb az volt, ahol Lübeck dolgozott: a Nikolai-templom. Ennek orgonáját is Arp Schnitger építette, ráadásul ez egyike volt a világ legnagyobb orgonáinak. Négy manuális volt (tehát 4 billentyűsorral rendelkezett), és 67 regiszter tartozott hozzá. Sajnos később a templom elpusztult az 1842-es tűzvészben. A következő képen a Nikolai-templomot látjuk, 1800 körüli környezetben.

Lübeck másik fia, aki szintén a Vincent keresztnévet kapta, idővel segített apjának a templomi szolgálatban, s mikor az apa meghalt, megkapta a teljes állást.

Említettük, hogy Lübeck híres tanár is volt. Valószínűleg nem találkozott Johann Sebastian Bachkal, de közvetetten mindenképpen hatott a nagy zeneszerzőre. Lübeck művészetét halála után azonban gyorsan elfeledték, csak a 20. század elején került ismét előtérbe: Stade-ban gimnáziumot neveztek el róla, illetve kiadták kompozícióit.

Nem sok műve maradt fenn: öt prelúdium és fuga, két korál-feldolgozás, öt kantáta. Fugatémáiból kiderül, hogy ismerte Buxtehude darabjait, illetve egykori hamburgi kollégája, Reincken hatása is megfigyelhető. Virtuozitásának jele, hogy a g-moll hangnemű prelúdium és fugában kétszólamú pedálrészeket ír, tehát a két láb egyszerre, de egymástól függetlenül játszik két külön szólamot. S természetesen a kezek sem pihennek közben!

Hosszú életet élt, 1743-ban halt meg Hamburgban.

Tímár Zsófia

CSALÁDFESZTIVÁL

2012. szeptember 22.

Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény
Tervezet

Koprive Tamburazenekar
 Horvát népzene
 Megnyitó **Besenczi Árpád** igazgató

Ifjúsági programok

Bemutatkozik a Zrínyi Miklós
 Gimnázium

Sportprogramok

„Kiugró” – szituációs játékok

Sneff Szilárd és a Hevesi Sándor
 Színház művészei

Felnőtt programok

Él még a mese

Moldva mesevilága

Iancu Laura néprajzkutató
 előadása a moldvai mesélőkről

Gyermekprogramok

Játszóházak

Kézműves foglalkozások

Mozgásos programok

Közlekedésoktatás kisautókkal

Ugrálóvár

Dühöngő – tornatanárra

Környezetünk védelméért

Ebéd

Családi program: felkészülés a családi vetélkedőre

Író-olvasó találkozó **Berg Judit** író, drámapedagógussal

Beszélgetés **Pápes Éva** íróval a meseterápiáról

Bagdy Emőke pszichológus előadása

A mi mesénk - családi vetélkedő a Zsinagógában

Városi Fúvószenekar fesztiválzáró koncertje

Uzsonna

Időtől független programok, végig a nap folyamán:

- Mesefal – interaktív meseírás
- Családi meseolvasás
- Könyvbörze
- Lelki sarok – problémák megbeszélése segítő szakemberrel: 14-16 óra között **Ocsovai Grácián** ferences atya várja a lelki beszélgetésre vágyókat.
- Sütisarok

A korábbi évekhez hasonlóan ez évben is indul **gyalogos zarándoklat Sümegre**. A fájdalmas Szűzanya búcsúja szeptember 16-án, vasárnap lesz. Indulás szeptember 14-én, pénteken. Részletes információk Vissi Gézától szerezhetők be.

ITT JÁRTAM...

Fekete Madonna zarándokvonat Czestochowában 2012. június 25-27.

*„Eljöttünk a Fényes Hegyre
ide vágyik minden nép,
mert itt vár ránk Urunk Anyja,
ki nekünk is a jó Anyánk.
Bár az arcod megsebeztük,
szemed mégis ránk tekint,
s így tehozzád bizalommal jöhetünk;
Madonna, Fekete Mária,
Fogd meg jól a kezünket!
Madonna, Fekete Mária,
Védd Hazánk és egyházunk!”*

Lelki megújulásunkért! Összetar-
tozásunkért! Ez volt a jelmondata a
Misszió Tours által szervezett, 750 fős
vonatos zarándoklatnak. Budapest,
Nyugati pályaudvar, reggel 5 óra. A 10-
es vágánynál meghirdetett találkozási
ponton több százan váraakoztak,
amikor odaérkeztem. A szerve-
zők felsorakoztak tábláikkal, így
nagyon könnyű volt megtalálni
útítársaimat, akikkel együtt töl-
töttük ezt a 3 napot. Nagy öröm
volt látni a zarándoklat lelki veze-
tőit: dr. Takács Nándor nyugal-
mazott székesfehérvári püspök
urat, dr. Székely János Eszter-
gom-Budapesti Főegyházmege
segédpüspökét, Tamás Józsefet,
aki a Gyulafehérvári Főegyház-
mege segédpüspöke, Bátor Botond
atyát, a pálos rend tartományfőnökét
és a többi, zarándoklatunkon résztvevő
pálos szerzetest, valamint az Erdélyből,
Kárpátaljáról, Felvidékről érkező cso-
portokat kísérő lelki vezetőket. Mi-
után elfoglaltuk helyünket a Nosztalgia
vonaton, Isten áldásával elindultunk.
Szlovákián/Felvidéken át utaztunk,
ahol további testvérek csatlakoztak
hozzánk. Kisebb bonyodalmak után
(mozdony csere, közel 2 órás késés, va-
gonok lekapcsolása miatti átcsoportos-
ítás) érkeztünk meg zarándoklatunk
első állomására Wadowicebe, boldog
II. János Pál pápa szülővárosába. 1920.
május 18-án itt látta meg a napvilágot,
itt keresztelték meg, és itt nevelkedett a

szentéletű pápa. Sajnos sem a szülőhá-
zát, sem az ideiglenes múzeumot (idő
hiányában) nem tudtuk megtekinteni
– talán majd egy következő zarándok-
lat alkalmával sort kerítünk rá. A bazi-
likában bemutatott szentmise azonban
sok mindenért kárpótolt bennünket.
Isten próbára teszi az alkalmazkodó
képességünket, türelmünket, de meg
is ajándékoz bennünket ☒. Ezt követő-
en folytattuk utunkat Czestochowába.
A szép táj, a dombok övezte telepü-
lések látványa rabul ejtette szívün-
ket. A vonaton elfogyasztott vacsorát
megkoronázta a híres „pápai krémes”,
ami hasonló a mi krémesünkhöz, de
szerintem sokkal finomabb! Késő éj-
szaka volt, amikor vonatunk befutott

a czestochowai vasútállomásra. Itt
megint – szervezési hiányosság miatt –
kisebb bonyodalom adódott, hiszen a
750 utashoz mindössze 3 autóbusz állt
rendelkezésre, hogy eljussunk szállás-
helyünkre, a közel 6 km távolságra lévő
Jasna Gora-i Zarándokházba, melynek
bejáratánál II. János Pál pápa szüleinek
szobra köszöntött bennünket.

Másnap reggel, borongós, szitáló
esőben – a bőséges reggeli elfogyasztá-
sa után – a Fényes Hegy Sanktuarium
Totus tuus kapuján átvonulva, a
Kordecki teremben folytatódott a
program, ahol a helyi pálos szerzetes-
rend tartományfőnöke, a czestochowai
polgármester asszony, hazánk varsói
nagykövete, valamint dr. Kövér Lász-

ló, a Magyar Országgyűlés elnöke kö-
szöntött bennünket. Ezt követően a
Kiskunfélegyháza környékéről érkező
zarándokok rögtönzött tangóharmo-
nika koncerttel kedveskedtek nekünk.
Nagyon szép Mária énekeket énekel-
tünk, így köszöntöttük a czestochowai
Madonnát. A csoportunkkal érkező
újmisés pálos atyák mutatták be a
szentmisét. A szentmise előtt a Keg-
kép megnyitása nagyon megható volt.
Átvonulva a bazilikában, az újmisés
pálos atyák áldásában részesültünk. A
délutáni órákban került sor a lengyel-
magyar barátságot jelképező, Boldog
Özsébet ábrázoló díszkút ünnepélyes
felavatására, amely Markolt György al-
kotása, s amelyet dr. Kövér László ava-

tott fel, és a püspökök és pálos
előjárók áldottak meg. A szo-
bor megáldás után kereszt-
utat imádkoztunk, a jelenlévő
atyák által vezetett nagyon
szép elmélkedésekkel. Az esti
„Kiáltás” imádkozása után le-
hetőség nyílt virrasztásra. A
kora hajnali ébresztő után bú-
csút vettünk Czestochowától,
és Krakkó felé vettük utunkat.
Érkezésünk után zászlókkal,
táblákkal, énekszóval vonul-
tunk fel a Barbakán mellett,

a Flórián kapun át, a Visztula partján
épült város, Krakkó főterére. Az abla-
kokból barátságosan integető embe-
rek köszöntöttek bennünket. A térre
érkezve a Mária templom tornyából
magyar zászlót lengetve fogadott
bennünket a kürtös, majd megszól-
lalt a kürt hangja. A XIV. századtól a
magasabb toronyból minden órában
felhangzik élőben a „hejna!” (hajnal)
kürtjel szomorú dallama. A kürtös a
közepén hirtelen abbahagyja a dalla-
mot, emlékül, mivel a monda szerint
a tatárjárás idején az egyik toronyőr
észrevette a közeledő ellenséget és ri-
adót fújt, így a városkaput idejében be

(folytatás az 5. oldalon ⇨)

(↔ folytatás a 4. oldalról)

tudták csukni, mielőtt a mongol hadak meglepetésszerűen megtámadhatták volna a város, azonban a kürtös torkát a mongolok ijással átlőtték, mielőtt befejezhette volna a dallamot. A város főterén álló templom a XIII. században épült, majd a XIV. században átépítették gótikus stílusban. Az oltára Európa legnagyobb szárnyasoltára. Sajnos csak becsukva tudtuk megtekinteni, de így is lenyűgöző volt. Az oltárt díszítő festmény Mária 12 fájdalmát eleveníti meg. A csoportunk többsége megcélózta a helyet, „ahol Lengyelország szíve dobog” a Wawelt. Én több zarándoktársammal együtt, inkább a Mária templomban töltöttem az időt, imádkozva a Mária kápolnában, majd egy kis sétával bekukkantottam a Posztócsarnok árkádokkal díszített falai közé. Aztán megpihentem a téren, az impozáns Miczkiewicz- emlékmű tövében, egy kis eselést szórva az odaseregglő galamboknak. A téren álló Mária kápolnában egy kis csokrétaival köszöntöttem, és kértem Szent Antal segítségét. Utunk utolsó állomása Kassán a dóm volt. A fogadtatás itt már sokkal hűvösebb, kimértebb volt. Valahogy hiányzott a lengyel nép természetes kedvessége, derűje, öröme. A bemutatott szentmise utáni koszorú-

zást követően hazaindultunk. Bár késő éjszaka érkeztünk Budapestre, fülemben ott csengett a lengyelek kedves éneke, a Bárka-dal, amely II. János Pál pápa kedvenc éneke volt, s amelyről így emlékezett meg szentéletű pápánk:

„A „Bárka”-dal huszonhárom éve kísér. Ez a dal hívott el hazámból 23 évvel ezelőtt, és nem tudtam elszakadni tőle ezek alatt az évek alatt. Ez a dal, az Oázis Mozgalom dala vezetett el huszonhárom évvel ezelőtt hazámból. A fülemben csengett, amikor meghallottam a konklávé döntését. És ettől a daltól, mindezen évek alatt nem tudtam elszakadni. A haza valamilyen rejtett sugallata volt. A különböző egyházi útjaimon is vezetőm volt ez a dal, többször elvezetett ide is, a krakkói Bloniára, a Kosciuszko-domb alá.” Ezt a dalt sokmillió tömeg énekelte neki a krakkói Blonián.

Én is ezzel a dallal köszönöm meg a sok kegyelmet, amelyet az Úr adott ezen a zarándoklaton.

„Jézus egyszer kijött
a partra,
bárkájából lelkeket
lelni,
kik igével keresik

Istent.

Ó Mester, szemed ott rám tekintett,
ajkad nevedet mondta tisztán.
Bárkámot otthagytam a parton,
s Veled együtt, másra halászom már.
Uram, tiszta szívem a kincsem,
mert szegénynek születtem én,
s két kezem a munkára termett.
Tudom, neked kell az én szívem,
s dolgos napjaim hite tiéd,
s zord magányom és izzadságom.
És most együtt megyünk a vízre,
lelkek tengerén halászunk már,
Szent Igédnek hívó szavával.
Ó Mester, szemed ott rám tekintett,
ajkad nevedet mondta tisztán.
Bárkámot otthagytam a parton,
s Veled együtt, másra halászom már”.

Tausz Rózsa

A 72 óra kompromisszum nélkül önkéntes, országos szociális akció és az V. Keresztény Gólyatábor plakátjai.

A keresztség: Részesezés krisztus feltámadásában

1. Az Egyház valamennyi szentsége a feltámadott Jézus elpusztíthatatlan életében részesíti az azt hittel elfogadó embert. Valamennyi szentség a húsvéti eseményből nyeri erejét és hathatóságát. De talán egyik szentségben sem olyan nyilvánvaló ez, mint a keresztség esetében. Olyan szorosan kapcsolódik a keresztség húsvét misztériumához, hogy a keresztesény ókorban az új keresztesényeket évszázadokon át hagyományyszerűen mindig a húsvéti vigília szertartása keretében keresztelték meg. Ennek a szokásnak nemcsak az emléke, hanem a lehetőségek szerint a gyakorlata is megmaradt mind a mai napig. Amennyiben mód van rá, a húsvéti vigília éjszakai liturgiájában ma is sor kerül mind a keresztvíz megáldására, mind a keresztség szentsége kiszolgáltatására. De még ha erre nincs is lehetőség, mintegy emlékeztetőként a keresztesre mindenképpen része a szertartásnak a hívek szenteltvízzel való meghintése és a kereszteségi fogadalmak megújítása.

2. Mély szimbolikus jelentése van annak a körülménynek, hogy Jézus szenvedése, halála és feltámadása egybeesett a zsidó húsvét, a pászka ünnepevel. Az egybeesés révén ugyanis a zsidók által ünnepelt esemény, azaz a zsidók kiszabadítása az egyiptomi rabságból, egyszer s mindenkorra elválaszthatatlanul párhuzamba került Jézus húsvéti tétével. A zsidó nép Egyiptomból való szabadulása lett a képlet, kommentár, magyarázat, mintegy példabeszéd, amely lépésről lépésre megvilágítja, kifejti számunkra Jézus húsvéti tétének értelmét. Sőt ezen túlmenően mélyebben megérteti azt a folyamatot is, ahogyan a szentségek vétele által a húsvéti esemény az egyes ember életének részévé válik. A keresztesgről szólva, ennek a szentségnek a felvétele az ószövetségi szabadulás-történet egyik fontos epizódjának, a zsidók Vörös-tengeren

való átkelésének a megfelelője. Amíg a keresztesget felnőtteknek szolgáltatták ki, a keresztelés a keresztelő medence vizében való teljes alámerítés-sel történt. A szertartásnak ez a módja egyszerre emlékeztetett a zsidóknak a Vörös-tenger medrébe való belépésre, azon való áthaladására, abból való kiemelkedésére, valamint Jézus halálára, temetésére és feltámadására. Amint a zsidók, átvérve a Vörös-tenger túlsó partjára, megszabadultak a bűnt és minden egyéb rosszat jelképező egyiptomiaktól, úgy szabadul meg a keresztelkedő a keresztesre révén mind az eredő bűntől, mind pedig személyes bűneitől, és egyúttal a rossz felette való hatalmától is. Hasonlóképpen a vízbe való alámerülés, amely a halált fejezi ki, azaz a bűn és a rossz számára való meghalást, egyben emlékeztet Jézus halálára, amely valójában a bűn, a rossz és a halál halála is volt, és jelképesen kifejezi Jézus földbe való temetését is; a vízből való kilépés ezzel szemben az új születést, azaz a feltámadott Krisztus életében való részesezés-t jelenti, és emlékeztet magának Jézusnak a sírból való feltámadására. A keresztesre egy további bibliai párhuzama Jézus megkeresztelése Keresztelő János által. Keresztelő kutainkon gyakran látjuk ennek az eseménynek a művészi megjelenítését. Az evangelisták párhuzamba állítják a zsidó nép történetét Jézus élete eseményeivel, és ebben a párhuzamban Jézus megkeresztelkedése a Jordánban a zsidók Vörös-tengeren való átkelésének felel meg. A korai keresztesény írók magyarázata szerint pedig Jézus a saját megkeresztelkedése, azaz vízben való teljes alámerülése által adta meg minden víznek azt a képességet, hogy az embereknek az Ő maga feltámadott életét tudja közvetíteni.

3. Legtöbbszörünket csecsemőkorában keresztelték meg. Akkor a jelenlevők nem láttak egyebet, mint egy síró kisbabát, akinek fejére csekélyke

víz csordult. De hogy mekkora volt ennek a cselekménynek a jelentősége, azt a maga teljességében felfogni egész életünk rövidnek bizonyul. Összűleink, Ádám és Éva Isten elleni lázadása következtében elvesztették Isten barátságát, nagyszerű kiváltságait, és nyomorult koldusokká váltak. Mint Ádám és Éva gyermekei, mi is valamennyien ebbe a koldus családba születünk bele. Ez volt az emberiség szomorú szolidaritása a rosszban és a nyomorúságban. A barátság felújításának számos sikertelen kísérlete után Isten végülis radikális lépésre szánta el magát: saját Fiát küldte el hozzánk, hogy emberré válva emberként Ő maga békítse ki az embereket Istennel. Az engedetlen Éva ellenpárja Mária, az Isten akaratát készségesen magáévá tevő új Éva lett, amikor elfogadta, hogy az Isten Fia édesanyja legyen, míg Jézus maga az új Ádám, aki az új élet-fán, a keresztben halálíg engedelmesen saját vérével pecsételte meg az új örök szövetséget Isten és ember között. A keresztben meghalt a bűn és a bűnös ember, s harmadnap a sírból a feltámadott Jézus személyében egy újjászületett emberiség szállt ki. Ez lett az emberiség örömteli szolidaritása az életben, az örömben és az Istennel való barátságban. Ez a drámai változás történik meg újra és újra minden ember megkeresztelésekor. Néhány perc leforgása alatt a megkeresztelendő koldussorból királyi pompába kerül, saját halálra ítélt életét a feltámadott Jézus őt eltöltő élete teszi halhatatlanná, az Istentől távollét szomorúságát a feltámadás öröme váltja fel, egy Istentől idegen emberből Isten barátja lesz, akit a sivár egyedülléte szerető testvérek közössége fogad be és az Egyház egy jó édesanya gyengéd szeretetével öleli szívére. Legyünk naponta hálások Istennek a keresztesre kegyelméért, mely egész életünk

(⇨ folytatás a 6. oldalról)

során szüntelenül működik bennünk, hacsak bűnök által mi el nem rontjuk barátságunkat Istennel.

4. Feltámadása után Jézus így küldi Mária Magdolnát az apostolokhoz: *"Menj most testvéreimhez..."* (Jn 20,17). Jézus a maga halála és feltámadása által tanítványait saját testvéreivé, Isten gyermekeivé tette. Az egyes ember a keresztség szentségében részesül ebben a nagy ajándékban, amit a teológia szaknyelve „megszentelő kegyelem”-nek nevez. A „kegyelem” szó, görögül *charis*, latinul *gratia*, egyszerűen ezt jelenti: Isten ingyenes ajándéka. Ez az ajándék azért „megszentelő”, mert a megkeresztelt annak az Istennek az életét kapja szívébe, aki maga a Szent, az Egészen Más, az Egészen Jó, akihez a rossznak még az árnya sem közelíthet. Pontosan az történik, amiről Jézus beszélt az Utolsó Vacsorán: *„Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fog-*

ja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). Szent Pál így ír erről az efezusiaknak: az Atya bennünket Jézus Krisztusban „választott ki a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte. Szere-
tetből eleve arra rendelt, hogy „*akarátának tetszése szerint Jézus Krisztus által fogadott gyermekeivé legyünk*” (Ef 1,4-5). Nincs a földön ennél nagyobb ajándék, amit valaha is kaptunk vagy kaphatnánk. Életre szóló gondunknak kell lennie, hogy Istennek ezt a bennünk levő életét minden lehetséges módon engedjük növekedni, erősödni, hogy soha ne tegyünk semmit, ami ezt az életet gyengítené bennünk, vagy esetleg ki is vetné belőlünk. Emberi ésszel felfoghatatlan valóság, hogy szüntelenül Istent látjuk vendégül magunkban, hogy Isten élete táplál, erősít bennünket és serkent jobb életre. Naponta „félve-remegve” kell dolgoznunk azon, hogy mint Isten gyermekei, szemléletünkben és tette-

inkben egyre hasonlóbakká váljunk mennyei Atyánkhoz, és testvérünk-höz Jézushoz.

5. Szent Ágoston írja le az esetet. Hippo városban, ahol püspök volt, egyszer egy húsvét éjszakáján néhány pogány ember nem tudott aludni és az utcán kóborolt. Az egyik utcasarkon szembe találtak egy csoport templomból hazafelé igyekvő újonnan megkeresztelt kereszténnyel, akik fehér keresztelési ruhájukat viselték s az arcuk ragyogott az örömtől. A pogányok megrémültek a látványtól, mert azt hitték, hogy magával a feltámadt Krisztussal állnak szemben. Az ezredforduló küszöbén álló világunk éjszakájában, mi, megkeresztelt keresztények vagyunk a feltámadott Krisztus. Amennyire engedjük, hogy egész lényünk Jézus örömét sugározza, annyira vagyunk a feltámadás hiteles tanúi, Jézus hihető küldöttei.

Tóth János káplán

Hittantábor, az iskolai hittanóráink koronája

A tizennegyedik hittantáborban voltunk Bázakerettyén július 9-14-ig. Különleges, testi és lelki élményekben gazdag annak a kilencvenkét résztvevőnek, akik ezt a hetet együtt tölthették a jézusi szeretet gyakorlásában. Különleges, mert hat pap gondoskodott arról, hogy az Isten Országát építő kis csapatunk megkapjon ehhez minden segítséget. Plébánosunk, László atya és Bodorkós Imre atya egész héten velünk volt, ami különösen is nagy öröm volt számunkra.

„Mi vagyunk az evangélium, amit a világ olvas.” Ez a mondat volt táborunk mottója, amire építettük az egész heti programot.

- Isten Országának bemutatása
- Élet az Isten Országában
- Jézus megtanított az Istennel való imádságos kapcsolatra
- „Új Ember” lesznek
- A megbocsátás is szeretet

Az első napot szentgyónással kezdtük, hiszen a „talaj-előkészítés” a magvetés legfontosabb feladata. Mindenki elvégezte a szentgyónását, amiben már Gyöngyös Balázs és Molnár János atyák is segítettek. A tábornyitó koncelebrációs szentmise, egyben újmise is volt, Molnár János atya tanításával és újmises áldásával, aki hétfőn és kedden volt aktív vendég nálunk.

Minden napnak volt valamilyen célja és a napok egymásra épültek. Reggel László atya röviden bevezette a nap témáját, majd kiscsoportokban megbeszéltük, hogy meg-

értsük és tudjuk mi a feladatunk. Minden nap volt tábori szentmise is. A délutáni programok változatosak voltak és sok örömet szereztek számunkra. Strand, játék, foci, akadályverseny, kézműves foglalkozás és bábelőadás Kiss Laci atyával, aki minden évben megajándékoz minket egy tanulságos és vidám történettel.

Volt egy kispapunk is, /Kaszás Csaba/ aki a középiskolás fiúk csoportvezetője volt, szabadidőben zsolozsmázni tanította őket. Olyan nagy volt az érdeklődés, hogy be kellett osztani a résztvevőket a hatékonyabb tanulás érdekében.

Pénteken egy különleges keresztúttal zártuk a lelki élmények sorát, emlékezve arra, hogy Isten Ország a legnagyobb Szeretetre épül.

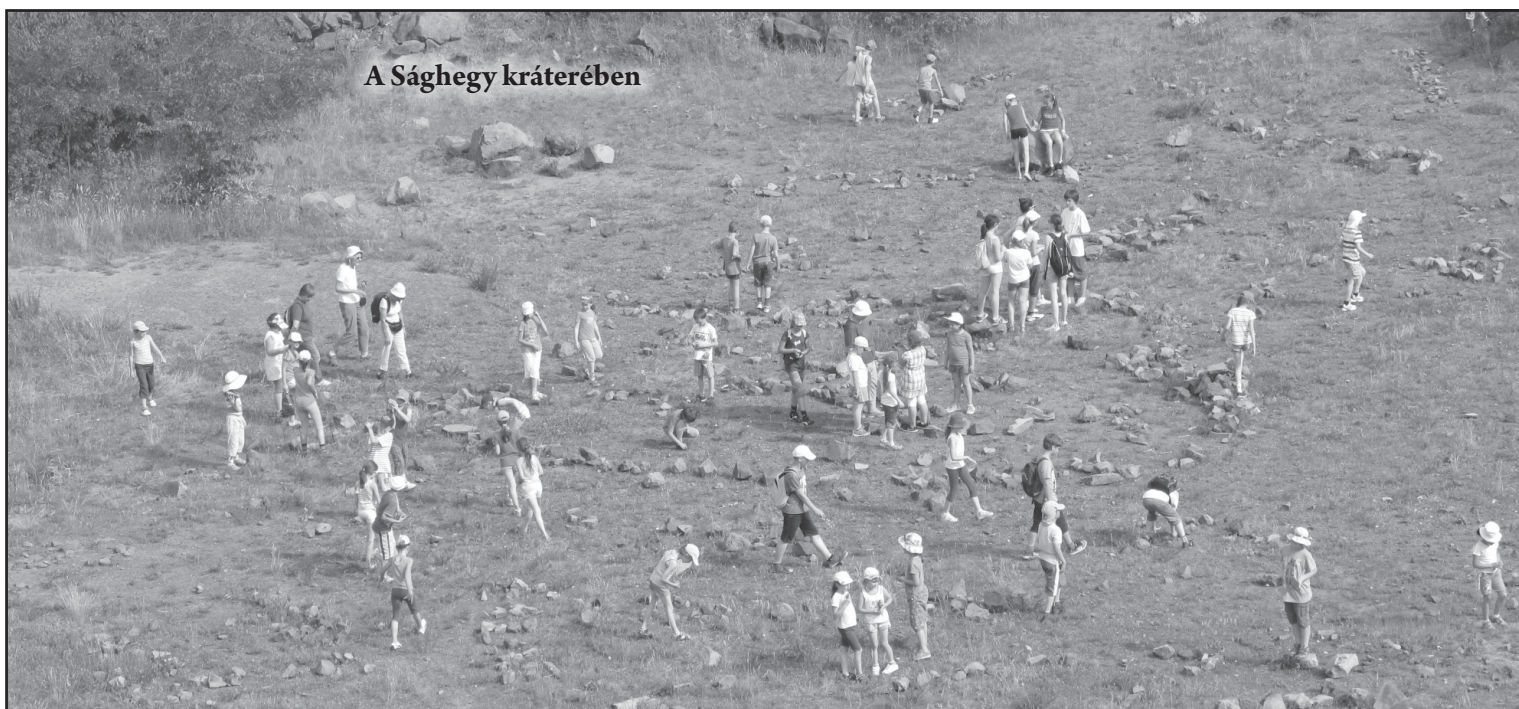
Vidám estével zártuk a hetet. Minden csoport felkészült és bemutatta az irgalmas samaritánus történetét saját koreográfiával, mai korra megrendezett változatban. Bizonyítva azt a tényt, hogy Jézus tanítása minden kor emberének ugyanaz!

Ez a hét különleges volt valóban. Lelkünkben gazdag ajándékokkal tértünk haza, hogy majd tovább ajándékozhassuk mi is, és legyünk valóban az „evangélium, amit a világ olvas.”

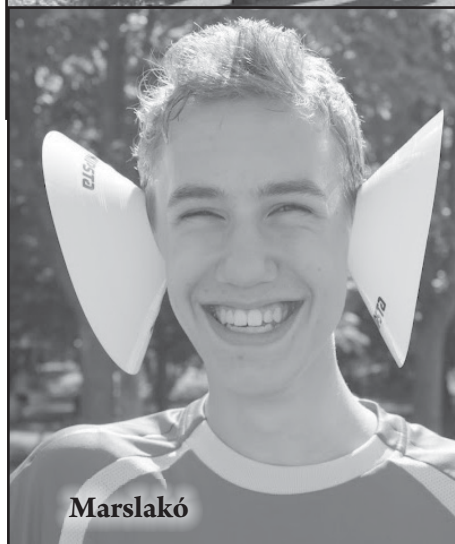
Hálát adunk és megköszönjük a Jóistennek mindazt, amit kaptunk, és köszönjük mindenkinek, akik ezt lehetővé tették és megvalósították számunkra!

Boncz Dorottya

A Sághegy kráterében

Zarándokok

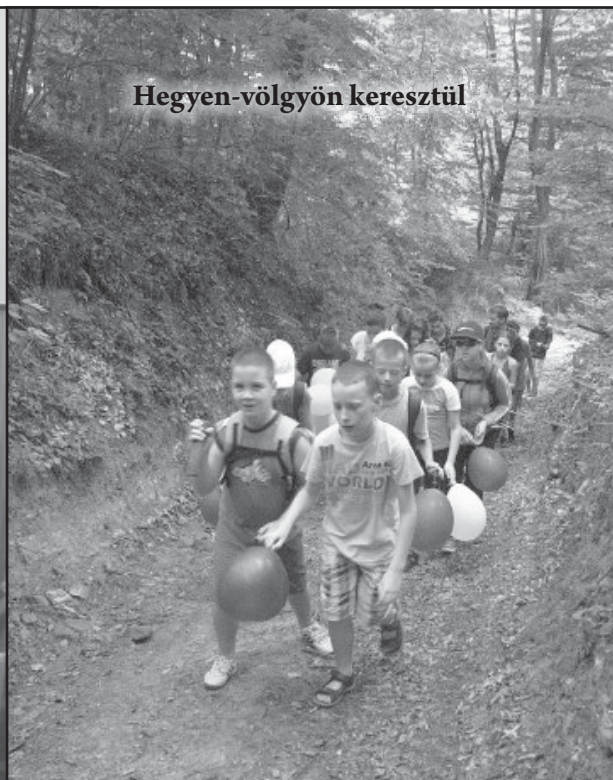

Marslakó

Laci atya az
őrzőangyalokkal

Tájékozódás az
élet tengerén

Hegyen-völgyön keresztül

Hajós virrasztás a Dunán

Gyűjtsuk meg együtt a hit lángját a partokon!

A fenti mottóval, Budapest-Szentendre-Visegrád-Nagymaros-Budapest útvonalon hirdette meg a Makrovilág Utazási és Zarándokutazási Iroda a hajós virrasztást a Dunán június 8-9-én, Úrnapja előtt.

Csoportunk, a Szent Anna cursillós csoport és a még hozzánk csatlakozott testvérek, Zalaegerszegről zarándokolt Budapestre a menetrend-szerinti buszjáráttal a déli órákban. Délután fél 5-kor kezdődött a program.

A mintegy 200 fő zarándok előtt dr. Takács Nándor OCD nyugdíjas székesfehérvári megyéspüspök – ma már zarándokpüspök – Tamási József tiszaföldvári plébánossal együtt – aki a zarándokútra velünk tartott – mutatott be szentmisét, a Szent István Bazilikában, a ministráns Madari Gyula a Makrovilág igazgatója volt, aki a zarándoklatot vezette. Püspök úr prédikációjában Magyarország újraevangelizációjának fontosságáról beszélt. Külön kiemelte a zarándokutakat, mint az evangelizáció egyik kifejezési formáját, valamint a családok és a papok szerepét ebben a fontos munkában. A szentmise után az igazgató úr köszöntötte a jelenlévőket a 15. alkalommal megszervezett hajós zarándokút kezdetén, jó utat, sok kegyelmet kívánva mindenkinek.

A Nagymaros nevet viselő hajó este 6 órakor indult a Vigadó téri kikötőből. Csoportunk a hajó földszintjén foglalt helyet. A napsütötte Duna hullámaival simogatta a hajó oldalát, lágyan ringatva. A vízen haladva gyönyörködhattunk a Duna két oldalán látható épületekben, az Országházban, a budai oldalon a Vár-

ban, és a Duna felett átívelő hidakban. Igazgató úr a hajón ismét üdvözölte a zarándok testvéreket. Ezután Tamási atya a hajó emeletén és földszintjén elhelyezte az Oltáriszentséget, hogy imádkozva, elmélkedve, énekelve végigkísérjük a Dunán az Urat. Kézzelfogható jelenléte tiszteletet parancsolt mindannyiunk szívében, hiszen ritkán adatik meg, hogy közel 10 órán keresztül érintésnyire legyünk ahhoz, aki a szeretet legnagyobb csodáját, a megváltást vitte végbe értünk, élete feláldozásával. A szentségimádást Madari Gyula igazgató

úr és Tamási József plébános úr vezette a zarándok testvéreket is bevonva a rózsafüzér imádkozásba és az éneklésbe.

Külön meg kell említeni Tamási József tiszaföldvári plébánost, aki ezen a hajós úton közvetlenségével, egyszerűségével,

humorával, nagy tudásával valóságos lelkigyakorlatot tartott. A Margitsziget mellett elhaladva megemlékezett IV. Béla királyunkról, leányáról Margitról, a Magyarországért áldozatot hozó példamutató szentről. Azt is elmondta, hogy vízkeresztkor Fülöp görög katolikus püspök megszentelte a Dunát, mintegy figyelmeztetve az ország vezetőit, hogy szentelt folyó partján, az ország házában a magyar nép javára hozzák meg döntéseiket.

A Dunán kívül nincs még egy megszentelt folyó Európában. Tamási atya felfrissítette történelmi ismereteinket, megemlékezve az Árpád-ház nagyjairól, köztük István királyról. Nemcsak történelmi, de hitbéli ismeretekkel is gazdagodtunk. Megemlékezett az apostolokról, az evangelistákról. Külön emlékezett Mindszenty József bíborosra, mi pedig büszkén mondtuk Tamási József atyának, hogy a bíboros egykori szolgálati helyéről érkezünk.

A hajó este fél 8-kor kötött ki Szentendrén. A Szent Péter-Pál templomban a helyi plébános atya köszöntött bennünket. Elmondta, hogy a templom eredetileg ortodox volt, majd átalakították. Különlegessége a megdicsőült Krisztust ábrázoló feszület a szentély felett, és a modern kivetelű stációk. A templomban szentségimádáson vettünk részt a plébános atya vezetésével. A templomkertben II. János Pál pápa mívesen elkészített szobrát láthattuk.

Következő állomásunk Visegrád volt, ahol 11 órakor kötött ki a hajó. Gyertyás körmenettel zarándokoltunk égi Édesanyánkhhoz, a Mária kápolnához. A parányi kápolnában egy szép képet láthattunk a gyermek Jézust ölében tartó Máriáról. Elimádkoztuk a Loretói litániát, és énekel bűcsúztunk Máriától.

(folytatás a 11. oldalon ⇨)

(⇨ folytatás a 10. oldalról)

Következő állomásunk éjfél után Nagymaros volt. A Szent Kereszt felmagasztalása templomban Tamási atya mutatott be szentmisét. Most is elkápráztatott bennünket a szeretetről szóló prédikációjával. A templomban, és az egész út során éreztük a bennünket átölelő szeretetet, ehhez társult még a kellemes meleg, az égen az ezerszámrá ragyogó csillagok.

Az éjszakai órákban, jóval 2 óra után indult vissza a hajó. Zarándokutunkat a Batthyány téri Szent Anna templomban fejeztük be Tamási atya által bemutatott

szentmisével, a TE DEUM eléneklésével, majd az atyától kapott áldással.

Madari igazgató úr megköszönte a zarándokok fegyelmezett részvételét, imádságos lelkületét.

Az Oltáriszentségben jelenlévő Jézussal töltött idő alatt sok kegyelmet kaptunk. Nemcsak magunkra, hanem egymásra is figyeltünk, megtapasztalva a szeretetet, a lelki békességet.

Az igazgató úr szíves invitálását megköszönve, szeretnénk jövőre is részt venni a hajós virrasztáson, ahova szeretettel hívjuk a zalaegerszegi testvéreket is.

Bangó Józsefné

Szent Anna cursillos csoport

Jó volt olvasni:

D. Bencze Erzsébet: Üveghang

„A versekből kitűnik lelkének ezernyi rezdülése: a szülőké, a család, a természet szeretete; szembenézés az elmúlással; szeretett férje elvesztésén érzett fájdalom; küzdelem a magányosság ellen; mélységes vallásossága és a művészetek iránti rajongás.” Király Lajos előszavából idéztem egy olyan könyvből, amelyik – ha lenne még ilyen – a szép könyv pályázaton indulhatna és nyerne. Ha lehet manapság mives munkánál a tartalom és a forma egységéről beszélni, az Üveghang példa erre. A gyönyörű illusztrációk, a kiemelkedő kötetészeti munka és a gondos szerkesztés külön örömet jelent a könyv olvasása és forgatása közben.

Zimonyi Emerika

Kedvcsinálónak idézzünk két rövid verset a kötet végéről:

HÁLAÉNEK

Hála Néked, Uram,
kegyelmedért,
melyből apránként csipegetve
megteltem szeretettel,
életigenlő marasztalással,
frissen tartó, sugárzó jókedvvel.

Köszönöm Néked
a talentumokat
és a terheket,
melyekkel próbaképpen
egy életre felruháztál.
Köszönöm fenntartó tenyeredet.

Hála Néked, Uram,
az üdvre váltó könnyekért,
botladozásaimért, melyeket
dalba foglaltam ezerszer,
s amíg nem késő,
elküldöm hálaénekem.

KÉPMÁS

Uram,
mielőtt földi burkomból kilépek,
nyújts irgalmas kezet,
vedd el tőlem, mi sok volt,
tedd hozzá Magadból,
mi lelkemből hibádzott!
Formálj újra, gyúrj képmásodra,
hogy tisztasággal és tisztességgel
mentsem magam Hozzád,
és a csillagbölcsőben,
készíthesd égi nyughelyem!

Békéd maradjon velem!

Ámen

Beszélgetés Balasi Istvánnal és Bokor Zoltánnal

Augusztus 1-jétől a megyéspüspök rendelkezése szerint plébániánk két lelkipásztorát is érintő változások léptek érvénybe. Balasi Istvánt és Bokor Zoltánt ezekről a változásokról faggattuk.

Kedves István Atya! Értesültünk az áthelyezéséről. Kérjük, hogy mondjon róla néhány szót!

Járt már Gércén?

A püspök úr biztatására felkerestem Inzsöl Richárd plébános urat. Ő megmutatott 6 falut a 11-ből, Sárvár és Celldömölk között Somló hegynél. Elkala-uzolt a 2 nevezetességhez is. Az egyik a levendula ültetvények a plébánia birto-kán, ami 40 embernek ad munkát, szé- pen különválasztott varroda, ostyasütő. A levendula illata messziről érezhető.

A másik egy Sitke nevezetű települé- sen van. Ennek a falunak 300 lakosa van és két temploma. Az egyik egy uradalmi nagytemplom, a másik egy Kálvária kápolna. A Kálvária 26 éve nagyon rossz állapotba került, de néhány rock zenét kedvelő ember emiatt rendezett Sitkén rock fesztivált, amelynek bevételéből a kápolna helyre lett állítva. A fesztivál azóta hagyománnyá vált és 15 000 fiatal jár el erre a ren- dezvényre évente. A fesztiválon híres együttesek játszanak.

Hogyan fogadta a püspök úr döntését?

Szombathelyi Egyházmegye nehéz helyzetben van. Plébánosként kerülök oda. Hogy fogom ezt bírni? Eddig hatan voltak ott és most egyedül leszek ott pap. Az viszont biztató, hogy teológiát végzett emberek segítenek. Szá- momra a legrosszabb az, hogy a legtöbb templomban nincsenek fiatalok.

Menyivel lesz több a feladata?

Itt a feladatok 4 papra voltak elosztva. Most egyedül kell a 11 falu hitéletét átlátni.

Kik lesznek a munkatársai?

Meglátogattam annyi sekrestyést, oltár díszítőt, amennyit tudtam és kér- tem őket, hogy maradjanak. Nélkülük semmire sem mennék.

Hogy van/vannak az édesanyja és a testvérei?

Édesanyám az ősszel súlyos betegségen esett át, de hála a Jóistennek és a sok imának felépült annyira, hogy bottal tud járni és a jobb kezét is hasz- nálja. A testvéreim jól vannak.

Hol fog lakni?

Az 1200 lakosú Gérce a központ és ott egy emeletes plébánián fogok lakni.

A ministránsokról mit lehet tudni?

Ministránsok sajnos nincsenek. A pénteki Csillag közti augusztus 13.-ai hé- ten oda jön táborozni. Azt szeretnénk, ha ez misszió lenne és a fiataloknak kedvet adna.

Milyen programokat tervez a részükre?

Egyházmegyei ministráns táborát jövőre.

(folytatás a 13. oldalon ⇨)

Kedves Zoltán Atya! Értesültünk a tanulmányi sza- badságáról. Kérjük, hogy mondjon róla néhány szót!

Mit takar a tanul- mányi szabadság kifejezés?

Azt jelenti, hogy tanulni küldtek. Tovább tanulás. Sa- ját döntésem és az engedelmesség is benne foglaltatik.

Hol és mit fog tanulni? Meddig?

Académia Alfonsiana. Erkölcsteológiát fogok ta- nulni 3 évig.

Milyen érzések vannak önben ezzel kapcsolatban?

Vegyes. Öröm, megtiszteltetés és egy adag félelem (az oktatás ugyanis olaszul lesz és a vizsgák is) ed- dig nem volt alkalmam a beszéd gyakorlására.

Papi munkáját ott, hogyan tudja majd végezni?

Rómában a Pápai (jogú) Magyar intézetben le- szek, ott misézek, besegítek, gyóntatok, csak a kö- zösségek maradnak el.

Mikor indul?

2012. október 1-jén indul a tanítás.

Mikor jön újra Zalaegerszegre?

Egyelőre nem búcsúszom, augusztus 1-től a ta- nulmányi szabadságom kezdődik, addig segíték. Azután az egyetem beosztása szerint vizsga idő- szakban/télen karácsonykor, és nyáron tervezem.

Volt-e már Rómában? Kire számíthat, vannak-e ott ismerősei?

Igen voltam kétszer is. Egyszer zarándokként Batthyány-Strattman László boldoggá avatásakor. Másik alkalommal a pappászentelésem után egy hét zarándoklat. 9-en leszünk Magyarországról. Még nem ismerem őket.

Mit fog majd feltétlenül megnézni Rómában?

(folytatás a 13. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 12. oldalról)

Mikor jön újra Zalaegerszegre?

Sok feladatom lesz, de ha hívnak, vissza fogok jönni. Szeretném a falvak hitéletét szinten tartani, az üres épületeket a táborozók előtt megnyitni. Közelben van 3 fürdő is, kerékpározni is lehet és Borgátán van egy kastély.

Hogy érezte magát Zalaegerszegen?

Jól éreztem magam, Zalaegerszegen nagyon gyorsan eltelt ez a két év. Amit megkezdtem Krisztián atya fogja folytatni.

Köszönjük a beszélgetést! Isten áldását kívánjuk munkájára és erőt a feladatokhoz. Imádkozunk Önért és a gercei híveikért!

(⇐ folytatás a 12. oldalról)

A Szent Péter bazilika nem lesz messze...és van ott még 500 templom, amik közül szívesen megnézem azt, amelyikre jut időm.

Megköszönöm a zalaegerszegi hívek elfogadását, szeretetét, és továbbra is kérem imájukat.

Köszönjük a beszélgetést! Isten áldását kívánjuk munkájára és erőt a tanuláshoz. Imádkozunk Önért és társaiért!

Tompai Márton és Viola

Egyházmegyei ministránstábor

Június 25-én begurultak az első bőrröndök a szentgotthárdi Széchenyi István Általános Iskolába, ahol első alkalommal került megrendezésre a ministránstábor. A szervező Balasi István atya nagy lelkesedéssel várta a gyerekeket, akik a Dunántúl különböző falvaiból, főképp Zalaegerszegről érkeztek. Első este megtörtént a kicsik és nagyok beosztása csoportokba. A 4 csapatot kispapok vezették (Pete-Polgár Máté, Nagy Tamás, Kaszás Csaba és Takács András), akik a lelki felüdüléshez is hozzájárultak. A programok változatosak voltak. Már az első délelőttöt kosármecssel indítottuk, emellett a foci és a pingpong volt a legnépszerűbb. Nagy kaland volt a csapatverseny, ahol különböző ügyességi feladatokat kellett a kicsiknek megoldaniuk, mint: pókmászás, labdavezetés, kapura rúgás, kosárdobás, elméleti feladatsor.

kísérték a szentmisét. A hét kérdése az Új evangelizáció volt. Külön megtiszteltetés volt számunkra, hogy kedden, a szentmise után dr. Veres András megyéspüspökünkkel elmélkedhettünk a témáról.

Szerdán, a strandon töltöttük a napot, sokat labdáztunk és csúszdáztunk. Másnap elgyalogoltunk Morgersdorfbba, ahol a múzeumban megismerhettük a szentgotthárdi csata történetét. Az akkori győzelem hatására pénteken mi is „csatáztunk” egyet. Számháborúztunk, a cél az ellenfél zászlójának megszerzése volt. A két csapat nagyon taktikusan játszott egymás ellen, legtöbb esetben

döntetlen lett az eredmény. A délután folyamán szentségimádással készülődtünk a tábor zárására. Mindenki köszönetet mondhatott az új barátoknak, a közös élményeknek, miséknek, beszélgetéseknek, az együtt töltött időnek. Szombaton elzarándokoltunk a környékbeliekkel Mariabildbe, ahol egy osztrák-magyar mise keretében szentségimádással ért véget a tábor. Nagyon jó volt látni, hogy bár más nyelvet beszélünk, mégis egy a hitünk.

A hosszú hét után mindenki sok élménnyel tért haza, és reméljük, hogy ez a tábor jövőre is megszervezésre kerül, ahol már ismerősként találkozhatunk.

Köszönetet mondunk a szervezőknek, s külön Balasi István atyának, aki a héten mindannyiunk lelke volt, és a sok kis szikrából igazi világosságot gyújtott.

Vaski Júlia animátor

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Járfás László Dávid, Alotti Meriem, Sebes László, Zonta Diána, Csiszár Gergely Gábor, Jáger Adél Eszter, Pais Martin, Benkő Márton, Molnár Hajnalka, Hoffmann Rebeka, Simon Máté, Kása Liza, Harcz Gergő, Sulyok Balázs Máté, Tőke Barnabás Krisztián, Draskovics Márk, Samu Beáta, Kocsis Viktor, Varga Erika, Rózsa Mirjam Tímea, Németh Mátyás, Pádár Zsófia, Sebestyén Sarolta, Kocsis Cintia Boglárka, Galbavy Máté, Rettegi Hanna Mária, Nguyen Írisz Júlia Man-lan, Kállai Zsófia, Németh Flórián, Ruzsics Barnabás, Kántor András Hunor, Hajba Mihály, Klausz Dylan Gergő, Klausz Kyle Bence

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Taba László – Tóth-Kovács Nikoletta, Bekk Róbert – Miszori Tímea Katalin, dr. Mester László – Balaicz Barbara, Horváth András – Horváth Krisztina, Gyurcsó Ferenc – Horváth Hajnalka, Komáromi Zsolt – Irmay Noémi Katalin, Németh Tamás – Antal Alexandra, Major László – Nagy Hajnalka, Berki Márton – Süle Margit, Nádas Ádám – Verem Melinda, Tornýos Gábor – Csák Ildikó, Csányi Barna – Móricz Edina, Németh Zsolt – Balogh Noémi, Kovács Ádám – Takács Katalin, Karát Lajos – Gaál Veronika, Tótmárton Tamás – Bódis Mária, Benkő Roland – Vas Anikó, Márovics Balázs – Csizmazia Katalin, Németh

Gábor – Kaliczka Alexandra, Egyed Péter László – Lakatos Edina, Hangai András – Dormán Bernadett, Nguyen Benjamin Tuan – Szecsányi Ágnes, Cseppán Krisztián – Szántó Viktória, Tóth József Csaba – Horvát Natália

*Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak:
a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!*

Halálozás

Vass Sándor Árpád (1921), Márton Istvánné sz. Horváth Éva (1942), özv. Kovács Ferencné sz. Ando Irma (1933), özv. Miszori Lászlóné sz. Pankaszi Julianna (1920), özv. Veiczi Lászlóné sz. Kassai Ilona (1929), Sifter Elemér Pál (1924), dr. Dankó Istvánné sz. Kovács Piroška Zsófia (1926), özv. Katona Ferencné sz. Horváth Irén (1931), Lovász Gábor Pál (1946), Papp Lászlóné sz. Végh Mária (1934), Kiss Ferenc (1929), Takács Imre (1930), Ferencz Ernő (1928), özv. Megyesi Józsefné sz. Bangó Leontin Sarolta (1915), Ruzsics Margit (1932), Donkó Béla Lajos (1925), özv. Egyed Imréné sz. Korcz Mária Magdolna (1946), özv. Zsédely Józsefné sz. Kovács Margit (1929), özv. Gazsó Lajosné sz. Laki Rozália (1926), Tornýos Antal (1918), Gál János (1941), Jári Ferenc (1935), özv. Gerencsér Józsefné sz. Kulcsár Jolán (1923), Hegyi József (1933), Takács Jenő (1933), özv. Pálffy Józsefné sz. Weinoffer Ida (1925), Bödör János (1922), özv. Németh Jánosné sz. Pintér Piroška (1939), özv. Butor Sándorné sz. Borza Mária (1936), özv. Öri Lászlóné sz. Bencze Veronika (1927), Horváth József (1953), özv. Pete Józsefné sz. Simon Ilona (1930), dr. Harand Ferenc Péter (1947), Rezes József (1947), Lévai Jenő József (1924)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

A Mindszenty Gimnázium egykori tanítványainak újmiséje a Zárda-kápolnában

Az Úr kegyelméből a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium hívó közössége nem mindennapi ünnepi pillanatoknak lehetett részese az elmúlt napokban. Dr. Veres András megyésfőpásztor a szombathelyi székesegyházban Molnár Jánost és Németh Csabát, gimnáziumunk két jeles diákját 2012. június 23-án áldozópappá, harmadik osztálytársukat, Kovács Józsefet diakónussá szentelte. János atya és Csaba atya – akik az alma materükhöz való erős kötődésüket mindig is vallották – 2012. július 7-én (szombaton) 18 órakor mutatták be újmiséjüket, és részesítették a híveket újmiséis áldásban a Mindszenty-iskola Zárda-kápolnájában.

Az iskolában lelkes várakozás és örömteli készülődés előzte meg a fel-emelő ünnepet. A felszentelt atyák ígéretükhöz híven már jóval korábban megérkeztek szeretett iskolájukba, hogy a számukra oly' kedves és hozzájuk oly' közel álló személyekkel legyen idő találkozássra, önfeledt beszélgetésre. Első útjuk Mercedesz nővérhez vezetett, akinek hálájukat fejezték ki azért a sok jó tanácsért, segítségért, imádságért, amit pappá válásukhoz vezető útjuk során tőle kaptak. Szót váltottak egykori, igen tisztelt tanáraikkal, osztálytársaikkal, és sok régen látott kedves ismerőssel.

A szentmise elején Stróber László atya, zalaegerszegi apátplébános kö-

szöntötte az újmiséis atyákat az egész Mindszenty-közösség nevében. Beszédében felelevenítette, mekkora öröm van a lelkében, hogy akik a gimnáziumi évek alatt mindig áldozatkészen ministráltak neki, most velük együtt közösen mutathatják be a szentmisét. Megszívlelendő jótanácsokkal bocsátotta papi hivatásuk csodás útjára az ünnepelt paptestvéreket: 1. „Mi elkezdjük, és Isten bevégzi kegyelmének hatásával.” 2. „Úgy dolgozz, mintha örökké élnél, és úgy imádkozz, mintha holnap meghalnál!” 3. „Te csak dolgozz, s az Isten kegyelmével kipótolja, ami benned gyengeség.” Isten tudja, hogyan fog vezetni titeket. Isten adjon nektek sok

(folytatás a 15. oldalon ⇨)

(↩ folytatás a 14. oldalról)

kegyelmet – zárta gondolatait az atya.

A szentbeszédben Csaba atya arról az izgalommal teli várakozásról beszélt, ahogy visszatért a diákevek alatt annyira megszeretett falak közé. Felelevenítette első élményét, mikor az iskolába nyílt napra érkezett, mennyire lenyűgözte az épület nagysága, tekintélyt parancsoló méltósága. De aztán minden félelme elmúlt, amikor az ismeretlen világban egy ismerős arc, a szülőfalujából érkezett nővér köszöntötte. *„Megfogta szívemet az iskola, szerető közösségben nevelkedtünk, itt megtapasztalhattuk a célra irányultságot. A templom és az iskola egygyé forrt, a templom iskolává lett, az iskola templommá. A kettő egymásra épül. Hivatásra készített fel bennünket ez a hely, elmélyítette bennünk azt a tervet, amit a Jóisten születésünkkel belénk helyezett. Jézushoz hasonlóan a mi hétköznapijaink is tele voltak apró csodákkal.*

Két kedves társammal azóta is szívesen jövünk vissza” – fogalmazta meg mély vallomását az atya. A tanulásra úgy tekint, mondotta, mint a bölcsesség kezdetére. Isten most arra a feladatra küldi őket, hogy a felfoghatatlant hirdessék az embereknek. A köszönet és hála szavai sem maradhattak el. Mint kifejezte, itt olyan emberek vették körül őket jóságukkal, segítőkészségükkel, támogatásukkal, szeretetükkel, akiket keresztyén megtapasztalhattak Isten jelenlétét. A Notre Dame Rend tanítása, a névadó Mindszent József bíboros példája szintén nagy hatást gyakorolt lelki fejlődésükre. De köszönet illeti az itt élő nővéreket, tanárokat, diáktársakat is.

Az atya társai nevében is megköszönte az itt lévő közösségnek, hogy velük együtt mondanak hálát a Jóistennek.

A szentmise végén a hívek újmisése áldásban részesültek, s agapé zárta a felemelő eseményt. Hálások vagyunk a Teremtőknek, hogy szeretett tanítványainkat szolgálatára hívta, és ilyen szép ünnepben lehetett részünk.

Illés Csaba

A hónap szentje:

Szent Brigitta

„Nem a vágyainknak kell megszabniuk, milyen úton járjunk, hanem Isten akaratának.”

Nem kisebb embernek mondta ezt Brigitta, mint V. Orbán pápának, aki Avignonból tért vissza hosszú idő után Rómába a mindenkor pápák székhelyére, az ő kitartó meggyőzése hatására.

Svédország nagy szentjeként tiszteljük őt. Nemesi családban született, édesanyját már korán, 11 évesen elveszítette, ezért szigorú nagynénje nevelte elszakítva édesapjától és testvéreitől. Nehéz időszak volt ez számára, igazán ekkor talált rá a szenvedő Krisztusra és érezte meg akaratát.

13 évesen férjhez adták, bár ő mindig kolostori életre vágyott, megértette Jézus mit kíván tőle: *„Egy istenfélő életet élő asszony ugyanúgy szolgálhat engem, mint egy tiszta és alázatos szűz. Ha két lélek szeretetben eggyé lesz, és Isten dicsőségére gyermekeket hoznak a világra és nevelnek föl, a lelki templomban, amelyet szeretetük épített nekem, ott vagyok harmadikként.”* Jó anya és házastársként nevelte nyolc gyermeküket, s közben megtanulta, hogyan kell saját akaratáról egészen lemondani.

Férje halála után Rómába költözött, éveken át fogadta és segítette a házába messze földről érkező zarándokokat és arról is gondoskodott, hogy anyanyelvükön gyónni tudjanak. Sokat fáradozott, hogy Európa uralkodóit kibékítse egymással, és rábírja a pápát, hogy visszatérjen Rómába Avignonból. Elzarándokolt Jeruzsálembe, itt több misztikus élményben is része volt. Átélt Jézus szenvedését. Látomásait, a kinyilatkoztatásokat, amiket kapott, egy könyvben írta le.

Harminckét éves korában visszatért hazájába, hogy segítségére legyen népének a Krisztushoz vezető úton. Megalapította a Brigitták rendjét, egyet a nővéreknek, egyet a papoknak.

Élete nagy ajándéka, hogy egyik leánya, Katalin az ő nyomdokaiba lépett, és azt a kolostori életmódot választotta, amit megálmodott.

Brigittát halála után tizennyolc év múlva avatták szentté. Ma, a protestáns lett Svédországban nagyon kevés a katolikusok száma, mégis Brigittát, mint „Svédország legnagyobb asszonyát” tartják számon.

Nátrán Józsefné

Papi dispoziciók – 2012.

Augusztus 1-jétől a megyéspüspök rendelkezése szerint többek között a következő, lelkipásztorokat érintő változások lépnek érvénybe a Szombathelyi Egyházmegyében.

Balasi Istvánt a gercei plébániára plébánosnak, Kiss György körmendi káplánt zalaegerszegi börtönlelkésszé nevezem ki, emellett kiegészítő lelkészként működik majd a bagodi plébánián.

Központi szolgálat:

Molnár János újmisést atyát püspöki titkárrá és szertartóvá, valamint a Brenner János Kollégium kollégiumi lelkészévé nevezem ki.

Kápláni kinevezések:

- **Németh Csaba** újmisést a lenti plébániára,
- **Óra Krisztián** újmisést a zalaegerszegi Szent Mária Magdolna Plébániára helyezem.

Tanulmányi szabadság:

Bokor Zoltán zalaegerszegi káplánt Rómába küldöm két éves tanulmányi szabadságra.

Területi átszervezések:

A **zalaegerszegi Szent Mária Magdolna Plébániától elcsatolom** a kiskutasi, nagykutasi és kálócfapusztai filiát, és a bagodi plébániához helyezem át azokat.

A Zalaegerszegi Esperesi Kerület papjai által javasolt módon **Salomvár központtal plébánia alakul**, a zalaháshágyi plébániát pedig filiává nevezem át. Az új plébánia területének kialakításához a bagodi plébániától a salomvári és a zalacsébi filiát, a zalalövői plébániától pedig a keménfai filiát elcsatolom. A salomvári plébániához tehát a következő falvak tartoznak: Zalaháshágy, Ozmánbük, Vaspör, Pusztacsátár, Keménfa, Zalacséb.

Forrás: www.martinus.hu.

Szeptember 2-án, vasárnap a Mind-szenty iskola az általános iskolai tanulói részére a **Mária Magdolna plébániatemplomban** 16³⁰-kor tartja meg **Veni Sancte tanévnyitó ünnepélyét**.

Szeptember 3-án, hétfőn a Mind-szenty iskola gimnazistái részére 8 órakor kezdődik a **Zárda kápolnájában** a **Veni Sancte tanévnyitó ünnepély**.

Szeptember 22-én, szombaton 9 órakor kezdődik a **2012. évi Család-fesztivál** első program az Ady Endre Iskolában és 19 órakor az ünnepélyes gálaműsorral fejeződik be.

Augusztus 13-án, hétfőn a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

Augusztus 18-án, csütörtökön 16³⁰-kor kezdődik a **Szent Ilona napi szentmise**.

Augusztus 15 (szerda) és **19** (vasárnap) között rendezik meg Esztergomban a **keresztény gólyatábort**.

Augusztus 25-én, szombaton 10³⁰-kor indul Szentgotthárdra egyházmegyei szervezésben a **papok és szülőknek zárándoklata**.

Augusztus 28-án, kedden a kertvárosi templomban a **szentségimádás és az imaszolgálat** 18 órakor kezdődik.

Augusztus 21-én, pénteken, Budapesten kezdődik és **szeptember 2-án**, vasárnap fejeződik be a fiatalok nemzetközi, **10. Genfest találkozója**.

Szeptember 13-án, csütörtökön a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

Szeptember 14-én, pénteken lesz a **Zárda kápolna búcsúja**.

Szeptember 16-án, vasárnap lesz a **Ságodi kápolna, a Páterdomb és a Kálócfapusztai templom búcsúja**.

Szeptember 25-én, kedden a kertvárosi templomban a **szentségimádás és az imaszolgálat** 18 órakor kezdődik.

Október 6-án, szombaton 9 órakor kezdődik a **Nagymarosi ifjúsági találkozó** Nagymaroson. A találkozó a 18 órakor kezdődő közös énekléssel és táncchazzal zárul. <http://nagymaros.katolikus.hu>

Október 11. (csütörtök) és **14.** (Vasárnap) között rendezik meg a 2012. évi **72 óra kompromisszim nélkül** című háromnapos önkéntes, országos szociális akciót.

Október 13-án, szombaton a kertvárosi templomban a szokásos **13-i fatimai szentmise és szentségimádás** 18 órakor kezdődik.

Október 13-án, szombaton rendezik meg Szombahelyen a Szombathelyi **Egyházmegyei Kórustalálkozót**.

Október 21-én, vasárnap országos **gyűjtést** tartunk templomainkban a **missziók javára**.

Szeptemberben szerdánként 16³⁰-kor kezdődnek a Kálvária kápolnában a **szentmisék**, illetve a **szentségimádások és az igeliturgiák**.

Az **Ünnepi Harangszó** következő száma **2012. október 21-én** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatási Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Kft.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

